

Sygn. akt VII U 1976/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Jarząbek

Protokolant: Łukasz Jóźwiak

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2015 r. w Warszawie

sprawy A. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym i wymiar składek

na skutek odwołania A. D.

od następujących decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.:

z dnia 7 lipca 2014 roku, znak: UBS/RO/(...)/2014

z dnia 1 października 2014r. znak: UBS/RO/(...)/2014

1. zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że stwierdza, iż A. D. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu w okresach: od dnia 1 grudnia 2004r. do dnia 31 sierpnia 2005r. oraz od dnia 1 lipca 2006r. do dnia 31 sierpnia 2006r.
2. oddala odwołanie w pozostałym zakresie,
3. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na rzecz A. D. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VII U 1976/14

UZASADNIENIE

A. D. w dniu 05 sierpnia 2014 r. złożyła do Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., odwołanie od decyzji z dnia 07 lipca 2014 r., nr UBS/RO/(...)/2014, stwierdzającej, że jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie mająca ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60 % kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu w okresach od dnia 17 lipca 2003 r. do dnia 16 lipca 2004 r., od dnia 01 grudnia 2004 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. oraz od dnia 01 lutego 2009 r. do dnia 31 sierpnia 2012 r

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona podniosła, iż w zaskarżonej decyzji organ rentowy błędnie przyjął, iż brak jest możliwości uznania za prawidłowe zawieszenia prowadzonej przez nią działalności gospodarczej z dniem 18 listopada 2010 r. z uwagi na fakt, że w okresie od dnia 03 listopada 2008 r. do dnia 31 sierpnia 2012 r. zgłosiła pracownika do ubezpieczeń zdrowotnych. Ubezpieczona wskazała, że organ rentowy nie wziął pod uwagę faktu, że zatrudnienie (...)T. nie miało żadnego związku z przedmiotową działalnością, gdyż wymieniona pracownica wykonywała jedynie obowiązki gospodyni domowej. Dodała także, że w okresie zawieszenia działalności gospodarczej, jako przedsiębiorca, nie zatrudniała żadnych pracowników. Odwołująca zwróciła się o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie, że nie podlegała ubezpieczeniom społecznym w okresie od dnia 18 listopada 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2012 r. (odwołanie od decyzji z dnia 05 sierpnia 2014 r., k. 2-3 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie, wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że odwołująca dokonała zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych oraz ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej z datą od dnia 01 lutego 2009 r. Działalność ta została zawieszona od dnia 18 listopada 2010 r., a następnie z dniem 10 kwietnia 2014 r. została wykreślona z rejestru. Zakład Ubezpieczeń Społecznych stwierdził jednak, iż w okresie, który przypadł na czas zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej odwołująca zgłosiła do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego pracownika, z tego względu zaskarżoną decyzją organ rentowy ustalił prawidłowy okres podlegania przez A. D. ubezpieczeniom społecznym i stwierdził, że odwołująca, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie mająca ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60 % kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu w okresach od dnia 17 lipca 2003 r. do dnia 16 lipca 2004 r., od dnia 01 grudnia 2004 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. oraz od dnia 01 lutego 2009 r. do dnia 31 sierpnia 2012 r. Wskazał, że od przedmiotowej decyzji wpłynęły trzy odwołania: z dnia 21 lipca 2014 r., z dnia 31 lipca 2014 r. i z dnia 05 sierpnia 2014 r., do których ubezpieczona załączyła umowy o pracę, z których wynika, że zatrudniani przez nią w okresie zawieszenia ww. działalności gospodarczej pracownicy wykonywali wyłącznie czynności w charakterze pomocy domowej, które w żaden sposób nie były związane z przedmiotem jej prowadzenia.

Organ rentowy wskazał również, że po ponownej analizie sprawy, decyzją z dnia 01 października 2014 r., znak: USB/RO/(...)/2014 zmienił zaskarżone rozstrzygnięcie w ten sposób, że uznał, że A. D. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu w okresach od dnia 17 lipca 2003 r. do dnia 16 lipca 2004 r., od dnia 01 grudnia 2004 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. oraz od dnia 01 lutego 2009 r. Podniósł także, iż brak jest podstaw do zmiany decyzji w pozostałym zakresie (odpowiedź na odwołanie z dnia 09 października 2014 r., k. 6-7 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W okresach od dnia 17 lipca 2003 r. do dnia 16 lipca 2004 r. oraz od dnia 01 grudnia 2004 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. A. D. figurowała w Rejestrze Płatników Składek ZUS, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą (decyzja z dnia 01 października 2014 r., znak: UBS/RO/(...)/I/2014 k. 1-2, decyzja z dnia 07 lipca 2014 r., znak: UBS/RO/(...)/2014 k. 35-36 a.r.).

W tym czasie w okresie od dnia 01 grudnia 2004 r. do dnia 02 maja 2006 r. odwołująca zawarła siedem umów o pracę z następującymi pracownikami: w dniu 01 grudnia 2004 r. zawarła umowę o pracę z K. Z. na stanowisku pomocy domowej, w dniu 01 lutego 2005 r. zawarła umowy o pracę z R. K. i A. K. na stanowiskach pracowników gospodarczych oraz J. M. i I. P. na stanowiskach pomocy domowej, w dniu 15 czerwca 2005 r. zawarła umowę o pracę ze S. M. (1) na stanowisku pracownika gospodarczego, natomiast w dniu 31 sierpnia 2005 r. zawarła umowę o pracę z T. S. na stanowisku opiekunki do dziecka (świadcstwo pracy z dnia 02 maja 2006 r. k. 6-7, k. 14, świadectwo pracy z dnia 01 kwietnia 2005 r. k. 8-9, k. 15, świadectwo pracy z dnia 01 sierpnia 2005 r. k. 19-20, k. 31-33 umowa o pracę z dnia

31 sierpnia 2005 r. k. 21, umowa o pracę z dnia 15 czerwca 2005 r. k. 22, k. 30, świadectwo pracy k. 23-24, k. 34-35 umowa o pracę z dnia 01 lutego 2005 r. k. 25, k. 28, świadectwo pracy z dnia 31 sierpnia 2005 r. k. 29 a.r.).

K. Z. świadczyła na rzecz odwołującej pracę w okresie od dnia 01 grudnia 2004 r. do dnia 31 marca 2005 r., R. K. świadczył pracę w okresie od dnia 01 lutego 2005 r. do dnia 30 kwietnia 2006 r., A. K. świadczył pracę w okresie od dnia 01 lutego 2005 r. do dnia 31 lipca 2005 r., J. M. świadczyła pracę w okresie od dnia 01 lutego 2005 r. do dnia 15 lipca 2005 r., I. P. świadczyła pracę w okresie od dnia 01 lutego 2005 r. do dnia 31 maja 2005 r., natomiast S. M. (2) świadczył pracę w okresie od dnia 01 lutego 2005 r. do dnia 30 kwietnia 2006 r. (pismo k. 37 a.r.).

T. S. wykonywała na rzecz ubezpieczonej A. D. pracę w następujących okresach czasu: od dnia 17 lipca 2003 r. do dnia 16 lipca 2004 r., od dnia 01 września 2005 r. do dnia 29 czerwca 2006 r., od dnia 01 września 2006 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. oraz od dnia 03 listopada 2008 r. do dnia 31 sierpnia 2012 r. na podstawie kolejno zawieranych umów o pracę. Do jej obowiązków należało wyłącznie sprawowanie opieki nad dziećmi odwołującej, a także pomoc w wykonywaniu prac domowych. T. S. nigdy nie wykonywała na rzecz odwołującej czynności związanych z prowadzoną przez nią działalnością gospodarczą, jednocześnie świadek ten nie ma wiedzy o zakresie obowiązków pozostałych pracowników ubezpieczonej ani o związku pomiędzy zatrudnieniem tych pracowników a działalnością gospodarczą ubezpieczonej (zeznania świadka T. S. k. 51-52 a.s.).

W dniu 01 lutego 2009 r. A. D. rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej pod nazwą A. C. z siedzibą w W.. Z tytułu prowadzenia powyższej działalności odwołująca dokonała zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych i do ubezpieczenia zdrowotnego na druku ZUS ZUA z datą od dnia 01 lutego 2009 r. Powyższa działalność została zawieszona z dniem 18 listopada 2010 r., a następnie wpis został wykreślony z rejestru z dniem 10 kwietnia 2014 r. Jednocześnie w okresie od dnia 01 listopada 2008 r. do dnia 31 stycznia 2009 r. odwołująca była zgłoszona do ubezpieczeń społecznych i do ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę przez płatnika składek (...) Sp. z o.o. (decyzja z dnia 01 października 2014 r., znak: UBS/RO/(...)/I/2014 k. 1-2, informacja z Centralnej Ewidencji o Działalności Gospodarczej k. 3, k. 54, dane o zgłoszeniach ubezpieczonego k. 46 a.r.).

W dniu 09 maja 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. poinformował odwołującą o wszczęciu z urzędu postępowania wyjaśniającego w sprawie ustalenia obowiązku podlegania przez nią ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej (zawiadomienie z dnia 09 maja 2014 r. k. 42-43 a.r.).

W piśmie z dnia 17 czerwca 2014 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego w P. poinformował organ rentowy o tym, że A. D. figuruje w ewidencji podatników (...), jako osoba fizyczna nieprowadząca działalności gospodarczej, nie rozliczała się w Urzędzie z podatku dochodowego, jako osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, a także nie zgłaszała w organie podatkowym zawieszenia bądź zakończenia prowadzenia działalności gospodarczej (pismo z dnia 17 czerwca 2014 r. k. 38 a.r.).

W dniu 07 lipca 2014 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał decyzję nr UBS/RO/(...)/20143, w której stwierdził, że A. D., jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie mająca ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60 % kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu w okresach od dnia 17 lipca 2003 r. do dnia 16 lipca 2004 r., od dnia 01 grudnia 2004 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. oraz od dnia 01 lutego 2009 r. do dnia 31 sierpnia 2012 r. (decyzja z dnia 07 lipca 2014 r., znak: UBS/RO/350/2014 k. 35-36 a.r.).

W piśmie skierowanym do Ministra Gospodarki w dniu 07 sierpnia 2014 r. A. D. zwróciła się z prośbą o sprostowanie wpisu widniejącego w Centralnej Informacji o Działalności Gospodarczej wskazując, że działalność, którą otworzyła nigdy nie funkcjonowała, a ona sama nie osiągnęła z niej żadnych przychodów, jak również nie poniosła żadnych kosztów związanych z jej prowadzeniem (pismo z dnia 07 sierpnia 2014 r. k. 4, k. 12, odwołanie z dnia 17 lipca 2014 r. k. 16, odwołanie z dnia 01 sierpnia 2005 r. k. 18 a.r.).

W wyniku ponownej analizy dokumentacji zawartej w aktach spraw, decyzją z dnia 01 października 2014 r. znak: USB/RO/(...)/I/2014 Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 07 lipca 2014r. w ten sposób, że uznał, że A. D. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu w okresach od dnia 17 lipca 2003 r. do dnia 16 lipca 2004 r., od dnia 01 grudnia 2004 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. oraz od dnia 01 lutego 2009 r. Wskazał także, iż brak jest podstaw do zmiany decyzji w pozostałym zakresie (decyzja z dnia 01 października 2014 r., znak: UBS/RO/(...)/I/2014 k. 1-2 a.r.).

Powołane przez Sąd Okręgowy dowody z dokumentów, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, były wiarygodne, korespondowały ze sobą oraz z osobowymi źródłami dowodowymi i tworzyły spójny stan faktyczny. Co istotne, strony, w tym organ rentowy, nie kwestionowały ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z tych dokumentów, należało uznać za mające walor dowodowy i ustalić na ich podstawie stan faktyczny.

Zeznania świadka T. S. (k. 51-52 a.s.) Sąd Okręgowy uznał za wiarygodne, jako że były one spójne, logiczne i znalazły potwierdzenie w zgromadzonych w sprawie dokumentach. Świadek w sposób dokładny opisała bowiem, jakie czynności wykonywała na rzecz odwołującej A. D. w okresach od dnia 17 lipca 2003 r. do dnia 16 lipca 2004 r., od dnia 01 września 2005 r. do dnia 29 czerwca 2006 r., od dnia 01 września 2006 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. oraz od dnia 03 listopada 2008 r. do dnia 31 sierpnia 2012 r. Z tego względu w tej części jej zeznania mogły stanowić podstawę do czynienia ustaleń faktycznych w sprawie. Świadek nie potrafiła jednak wskazać, jakie prace na rzecz ubezpieczonej wykonywały pozostałe zatrudnione osoby, a także czy ich obowiązki były związane z działalnością gospodarczą A. D.. Z tego względu w tej części zeznania świadka okazały się nieprzydatne z punktu widzenia ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie A. D. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 07 lipca 2014 r., znak: UBS/RO/(...)/2014 i z dnia 01 października 2014 r., znak: UBS/(...)/2014 jest częściowo zasadne.

Decydujące znaczenie dla rozważenia zasadności stanowiska strony odwołującej miało rozstrzygnięcie spornej kwestii, tj. czy A. D. w okresach: od dnia 17 lipca 2003 r. do dnia 16 lipca 2004 r., od dnia 01 grudnia 2004 r. do 30 czerwca 2008 r. oraz od dnia 01 lutego 2009 r. do dnia 17 listopada 2010 r. podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu. Aby rozstrzygnąć powyższą kwestię, należy dokonać szczegółowej wykładni przepisów ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r. poz. 121). Art. 6 ust. 1 pkt 5 tejże ustawy stanowi, że obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi.

Zgodnie z art. 8 ust. 6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się:

- osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych,
- twórcę i artystę,
- osobę prowadzącą działalność w zakresie wolnego zawodu:
  - w rozumieniu przepisów o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiągniętych przez osoby fizyczne,
  - z której przychody są przychodami z działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów

o podatku dochodowym od osób fizycznych,

- wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz wspólników spółki jawnej, komandytowej lub partnerskiej,
- osobę prowadzącą publiczną lub niepubliczną szkołę, inną formę wychowania przedszkolnego, placówkę lub ich zespół, na podstawie przepisów o systemie oświaty.

Legalną definicję działalności gospodarczej zawiera art. 2 ustawy z dnia 02 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672 z późn. zm.), co oznacza, że definicja ta powinna być traktowana jako powszechnie obowiązujące rozumienie tego pojęcia w polskim systemie prawnym (postanowienie SN z dnia 2 lutego 2009 r., V KK 330/08, Prok. i Pr.-wkł. 2009, nr 6, poz. 17). Wedle powołanego przepisu działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa (np. adwokaci, lekarze) – wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Za przedsiębiorców uznaje się także wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej (art. 4 u.s.d.g.).

Definiując działalność gospodarczą, wskazuje się na pewne jej cechy, tj. zarobkowy charakter, ekonomiczną klasyfikację, zawodowy charakter oraz sposób jej wykonywania (zorganizowany i ciągły). Co przy tym istotne - działalność gospodarcza jest faktem - kategorią o charakterze obiektywnym. Nie konstytuuje jej żaden wpis bądź jego brak do odpowiedniego rejestru (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2005 r., I UK 80/05, z dnia 5 maja 1999 r., I PKN 665/98 i z dnia 10 grudnia 1997 r., II UKN 392/97, wyrok NSA z dnia 29 marca 1999 r., II SA 124/99, wyrok SA w Rzeszowie z dnia 26 października 1993 r., III AUr 312/93).

Obowiązek ubezpieczenia osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą wynika każdorazowo z faktycznego prowadzenia tej działalności. Tym samym, do powstania obowiązku ubezpieczenia wymagane jest rzeczywiste wykonywanie działalności zarobkowej, realizowanej w sposób zorganizowany i ciągły. Rozpoczęcie działalności gospodarczej polega na podjęciu w celu zarobkowym działań określonych we wpisie do ewidencji działalności gospodarczej z tym, że zgłoszenie i wpis do ewidencji działalności gospodarczej stanowi tylko podstawę rozpoczęcia działalności gospodarczej w rozumieniu jej legalizacji i nie jest zdarzeniem ani czynnością utożsamianą z podjęciem takiej działalności (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 6 czerwca 2013r., o sygn. akt III AUa 1928/12).

W myśl art. 13 pkt. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, obowiązek ubezpieczenia trwa - od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Ustawodawca przewidział możliwość zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej na okres od 1 miesiąca do 24 miesięcy poprzez dodanie art. 14a obowiązującego od dnia 20 września 2008 r. do ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

W świetle powyższej interpretacji wynika, co należy rozumieć przez sformułowanie „zaprzestanie wykonywania działalności” w rozumieniu art. 13 pkt. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę, iż prowadzenie działalności gospodarczej nie ogranicza się tylko do kilku czy kilkunastu dni, gdyż jest to proces rozłożony w czasie, dlatego dla ustalenia czy odwołująca podlega czy też nie podlega ubezpieczeniu istotne jest poczynienie ustaleń dotyczących faktycznego wykonywania lub nie wykonywania działalności gospodarczej w spornych okresach wskazanych w treści zaskarżonej decyzji.

Mając powyższe na uwadze należy podkreślić, że nie zgłoszenie zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej rodzi domniemanie, że jest ona prowadzona. To domniemanie można jednak obalić dowodząc, że pomimo nie zgłoszenia zawieszenia działalności nie była ona prowadzona. Ciężar jednak udowodnienia takiego faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.), czyli w tym przypadku na odwołującej.

W ocenie Sądu Okręgowego, w omawianym stanie faktycznym, odwołująca w żaden sposób nie udowodniła, że w okresach od dnia 01 grudnia 2004 r. do dnia 31 sierpnia 2005 r. oraz od dnia 01 lipca 2006 r. do dnia 31 sierpnia 2006 r. nie prowadziła działalności gospodarczej. Mimo, że w procesie była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, nie przedłożyła żadnych dowodów, ani też nie stawiała się na wyznaczone terminy rozpraw celem złożenia zeznań. Nie doszło zatem do obalenia przedmiotowego domniemania, wynikającego z faktu nie zawieszenia przez ubezpieczoną prowadzonej działalności gospodarczej we wskazanych powyżej okresach czasu. Jak wynika bowiem z wydruków z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej odwołująca zawiesiła wykonywaną działalność dopiero w dniu 18 listopada 2010 r.

Jednocześnie podkreślić należy, iż przeciwko twierdzeniu ubezpieczonej o faktycznym zaprzestaniu wykonywania działalności świadczy fakt, iż w wymienionych powyżej okresach zawarła ona siedem umów o pracę z następującymi pracownikami: w dniu 01 grudnia 2004 r. zawarła umowę o pracę z K. Z. na stanowisku pomocy domowej, w dniu 01 lutego 2005 r. zawarła umowy o pracę z R. K. i A. K. na stanowiskach pracowników gospodarczych oraz J. M. i I. P. na stanowiskach pomocy domowej, w dniu 15 czerwca 2005 r. zawarła umowę o pracę ze S. M. (1) na stanowisku pracownika gospodarczego, natomiast w dniu 31 sierpnia 2005 r. zawarła umowę o pracę z T. S. na stanowisku opiekunki do dziecka.

Co prawda, odwołująca wskazywała, iż wymienieni pracownicy zostali zatrudnieni wyłącznie w charakterze pomocy domowej, jednakże jej twierdzenia w tym zakresie nie zostały poparte żadnymi wiarygodnymi środkami dowodowymi. Jedynie świadek T. S. zeznała, iż do jej obowiązków w całym okresie zatrudnienia u odwołującej należało sprawowanie opieki nad dziećmi A. D.. Świadek nie potrafiła jednak wskazać, czym faktycznie zajmowali się pozostali pracownicy, zaś sama odwołująca nie zawnioskowała o przeprowadzenie dowodu z ich zeznań. W tym względzie Sąd nie mógł zatem oprzeć się wyłącznie na formalnym nazewnictwie stanowisk pracy poszczególnych osób wskazanych w przedłożonych przez ubezpieczoną świadectwach pracy, bowiem w tym zakresie mógł istnieć dysonans pomiędzy nazewnictwem danego stanowiska pracy, a faktycznie wykonywanymi przez pracowników czynnościami, które w rzeczywistości mogły być świadczone na rzecz prowadzonej przez odwołującą działalności. Wskazać bowiem należy, że świadectwo pracy jest dokumentem prywatnym w rozumieniu art. 245 k.p.c. Nie korzysta zatem z domniemania prawdziwości i nie ma do niego zastosowania procedura opisana w art. 252 k.p.c. Świadectwo pracy podlega więc, jako dokument prywatny kontroli zarówno, co do prawdziwości wskazanych w nim faktów, jak i prawidłowości wskazanej w nim podstawy prawnej. Nie jest to dokument abstrakcyjny, a zatem winien znajdować oparcie w innych przedłożonych przez stronę środkach dowodowych.

Wobec powyższego, okoliczność zawarcia przez odwołującą w spornym okresie czasu umów o pracę z osobami mającymi świadczyć ją na stanowiskach pracowników gospodarczych i pomocy domowych nie przesądza automatycznie o istnieniu przesłanki w postaci zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej. Sąd ma jednak świadomość, że istnieje pewne prawdopodobieństwo, że odwołująca nie prowadziła działalności gospodarczej w okresach objętych zaskarżoną decyzją. Twierdzenia te zostały jednak przez odwołującą udowodnione wyłącznie w stosunku do okresów zatrudnienia T. S. na stanowisku opiekunki do dzieci, bowiem jak wskazał ww. świadek w okresach: od dnia 17 lipca 2003 r. do dnia 16 lipca 2004 r., od dnia 01 września 2005 r. do dnia 29 czerwca 2006 r., od dnia 01 września 2006 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. oraz od dnia 03 listopada 2008 r. do dnia 31 sierpnia 2012 r. wykonywał wyłącznie czynności w ramach pomocy domowej, które w żaden sposób nie były związane z przedmiotem prowadzonej przez ubezpieczoną działalności. Z kolei, co do pozostałych okresów wymienionych w treści zaskarżonej decyzji skarżąca w żaden sposób nie udowodniła, że w tym czasie nie prowadziła działalności gospodarczej, a zatrudnieni przez nią pracownicy nie wykonywali żadnych czynności związanych z przedmiotem świadczonych przez nią usług.

W tym względzie Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 06 listopada 2008 r. (II UK 85/08) zgodnie, z którym działalność gospodarcza jest działalnością, z którą związana jest konieczność ponoszenia przez przedsiębiorcę ryzyka gospodarczego. Zatem przedsiębiorca rozpoczynający działalność powinien liczyć się z takim ryzykiem obejmującym okresy faktycznego przestoju w wykonywaniu działalności, czy to z powodu braku płynności finansowej, czy też na przykład z powodu choroby i niemożności zastąpienia go w wykonywaniu czynności biznesowych przez współpracownika. Skoro nie nastąpiło wykreślenie działalności gospodarczej z ewidencji, to należy domniemywać, że działalność ta była prowadzona, a więc istniał obowiązek zapłaty składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne. W przypadku odwołującej w związku z nie zawieszeniem ww. działalności oraz nie wykazaniem faktycznego zaprzestania wykonywania czynności związanych z jej przedmiotem w okresach od dnia 01 grudnia 2004 r. do dnia 31 sierpnia 2005 r. oraz od dnia 01 lipca 2006 r. do dnia 31 sierpnia 2006 r. istnieje nieobalane domniemanie jej prowadzenia.

W tym stanie rzeczy na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. z dnia 07 lipca 2014 r., znak: UBS/RO/(...)/2014 i z dnia 01 października 2014 r., znak: UBS/RO/(...)/2014 w ten sposób, że stwierdził, że A. D. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu w okresach od dnia 01 grudnia 2004 r. do dnia 31 sierpnia 2005 r. oraz od dnia 01 lipca 2006 r. do dnia 31 sierpnia 2006 r. (pkt. I wyroku). Jednocześnie na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił odwołanie w pozostałym zakresie (pkt 2 wyroku).

O kosztach zastępstwa procesowego, Sąd Okręgowy orzekł w pkt III wyroku na podstawie art. 98 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Wysokość tychże kosztów Sąd ustalił w oparciu o treść § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 461), zasądzając od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na rzecz odwołującej A. D. kwotę 60,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Zarządzenie: Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego.

M.St.